

רותי הבלשית

כתב סטיב קרלין
צייר מל קרפורד

היה זה יום שמש יפה. רותי התכוננה
למשחק כדור בסיס עם הגור פופסי.

השוטר מר דומבי עבר ברחוב
ותחילה רק נענע בראשו, אבל
כששמע גם את מנגינת העיגולים
השמחה התחיל לשרוק גם הוא.
הכל היה שמח ושקט בעיר.

דוטי כבר גמרה את הכביסה
והחבל היה מלא עיגולים צבעוניים

הוא חיכה בהסתר עד שדוטי גמרה
לתלות את הכביסה וחזרה הביתה.

"אין כל בעיות" חשב השוטר דומבי,
אך הוא טעה מאוד!
כי שם, בין הצללים, התגנב איש זדון
זאנזאבו, בעל השפם המסולסל.

וכשבשמש יצאה שוב מבין העננים,
הכביסה הייתה תלויה עדיין, אבל בלי אף
עיגול יפה על הבגדים! זאנזאבו גנב את
כולם!

ואז, כשענן שחור כיסה את השמש,
הוא ניער חזק את חבל הכביסה.

"מה קורה כאן?" התעניינה רותי כשעברה
ברחוב בדרך למשחק. "מישהו גנב את
העיגולים? כן, אני רואה שזה מה שקרה."
ופופסי הוסיף "וואו!"

"וי! וי!" קראה דוטי כשיצאה לבדוק
האם הכביסה שלה התייבשה כבר
"כל העיגולים היפים שלי!
מישהו גנב את כולם!"

ופתאום, ללא שהיות, רותי הפכה לבלשית. אפשר היה לראות זאת מיד. כובע של בלש זכוכית מגדלת לחיפוש הרמזים, ומראה בלשי מיוחד. "עכשיו" אמרה רותי "נתחיל לחפש."

"צריך לעשות משהו בעניין, פופסי"
אמרה רותי ונתנה שריקה חזקה בחלילית
הקסמים שלה.
פופסי ודוטי הביטו עליה בפליאה.

"הי, רותי!" הוא קרא "ושלום דוטי
ופופסי. מה קורה?"
"קורה המון" אמרה רותי "אולי ראית
איזה טיפוס חשוד בסביבה?"

הם יצאו מיד אל הסמטה החשוכה, שם
איפה שזאנזאבו עבר קודם. ומיד פגשו
את העכבר קוויקי, מכניע חתולים
המקסיקאי. הוא התאמן בלחימה בצל
של עצמו שעל הקיר.

"אהא!" קראה רותי "הנה הרמז
הראשון. האם זה נשמע לכם כמו
זאנזאבו?"
"כן! כן!" קראו פופסי ודוטי
"כנראה זאנזאבו הזקן הוא הגנב."

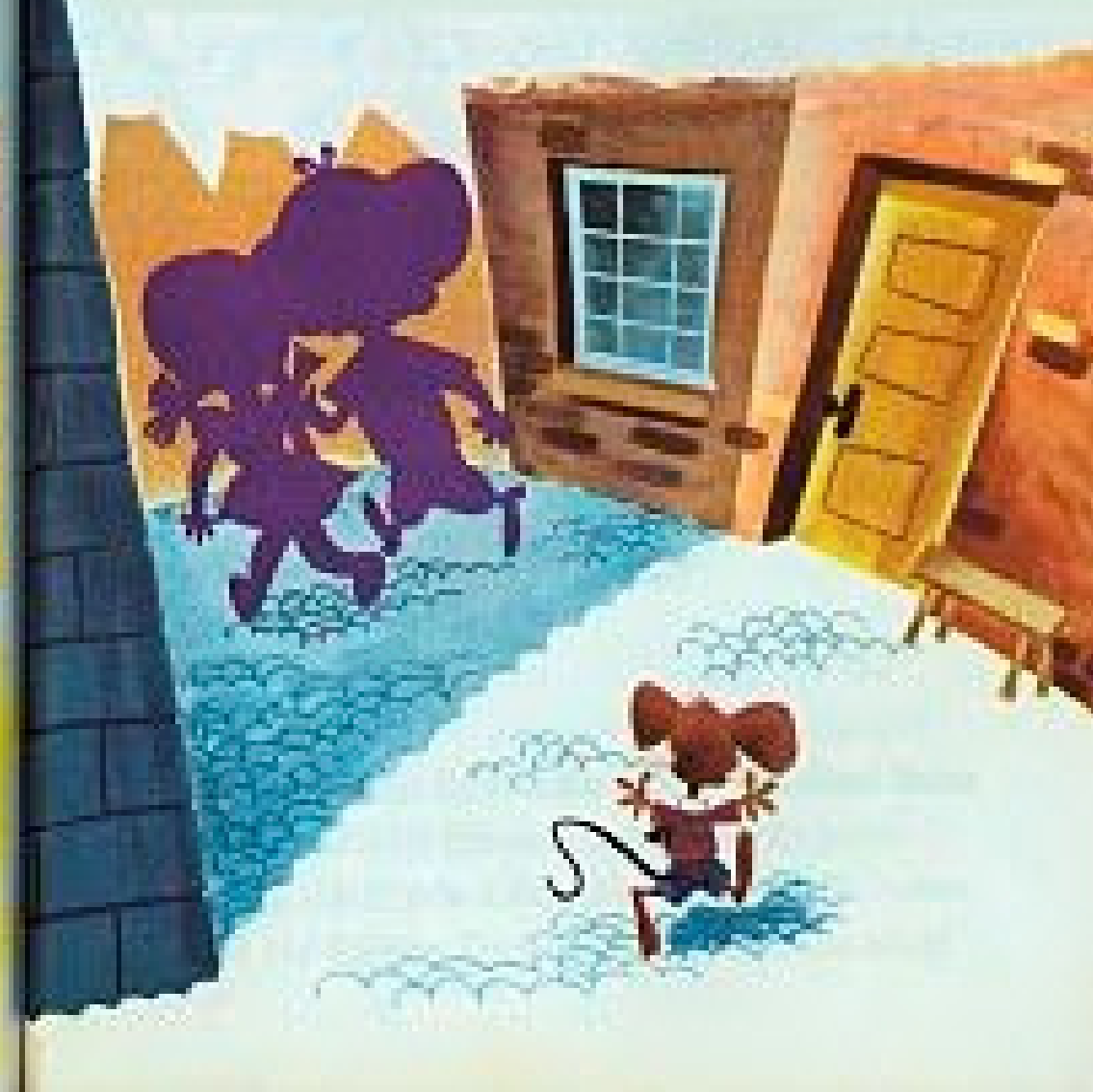

קוויקי חשב הרבה זמן "בעצם כן" אמר
בסוף "כשהענן הסתיר את השמש
לכמה רגעים עבר כאן מישהו עם חבילה
גדולה ביד. הוא היה בעל שפם מסולסל
וצחק אל עצמו."

רותי הביטה דרך זכוכית מגדלת שלה
בכל סדק ובכל פינה.
היא בדקה כל טביעת רגל חשודה.

הם הודו לקוויקי והמשיכו ללכת,
אבל קוויקי החליט להצטרף אליהם.

והם התחילו לרוץ. מעבר לפינה הם
ראו צל חשוד שנעלם בין הבתים.
"זה זאנזאבו!" קראה רותי "הבה
נתפוס אותו!"

והם התחילו לרוץ מהר כמה שרק יכלו.
זאנזאבו הרגיש שהם רודפים אחריו
וגם הוא התחיל לרוץ, אך פופסי היה
מהיר ממנו.

אבל זה היה דווקא פופסי שגילה
עיגול אחד בודד תלוי על הגדר.
"אהא!" קראה רותי "עוד רמז! אנו
בדרך נכונה."

**עכשיו היו עיגולים יפים על עמודי
הטלפון, על מכוניות משא, על מגרשי
משחק, על הבניינים ועל כובעים של
עוברי אורח. אפילו על חתולים!**

**הוא תפס אותו חזק
בשיניו וזאנזאבו נפל.
מהחבילה שלו נשפכו כל
העיגולים של דוטי.**

וכל אותו הזמן מר השוטר דומבי ישב על
זאנזאבו הפושע, כדי שזה לא יברח.

רותי, דוטי, פופסי וקוויקי היו עסוקים כל
היום באיסוף העיגולים,
אך מצאו כמעט את כולם.

אחרי שכל העיגולים נאספו כולם הלכו שוב
לביתה של דוטי והדביקו אותם חזרה על
הבגדים שלה.

אבל אחד מהעיגולים הודבק על כובעו של
זאנזאבו הרע, כדי להזכיר לו שלא משתלם
לגנוב.